

ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΤΕ!

Σαν βγεις στον πηγαϊμό για την Ιθάκη, να εύχεσαι, κατεστραμμένα από τις φωπές δάση να μην δεις, μεταλλικά θηρία και τόνους μπετόν στην καρδιά των βουνών να μην ανταμώνεις. Να εύχεσαι τα χωράφια, να φιλοξενούν την τροφή των ανθρώπων και όχι φωτοβολταϊκά. Να μην δεις υδροηλεκτρικά στα ποτάμια. Και σαν ρίξεις το βλέμμα σου κατά τη θάλασσα, να εύχεσαι να έχει ακόμη ψαράδες

και δελφίνια και όχι απέραντες εκτάσεις ιχθυοκαλλιεργειών ή εγκαταστάσεις αεμογεννητριών.

Κι αν πάλι περάσεις από πόλεις να εύχεσαι τα δέντρα να μην τα έχουν καρατομήσει. Τα πάρκα και οι πλατείες να φιλοξενούν παιδιά που παίζουν, νέους που ερωτεύονται και ονειρεύονται το αύριο και όχι εργολάβους και μπετονιέρες.

Βλέπουμε στις πόλεις να καρατομούνται τα δένδρα και τα πάρκα να παραδίδονται στην «ιδιωτική πρωτοβουλία». Παρακολουθήσαμε τον πρώην δήμαρχο Αθηναίων να δηλώνει πως θα ανασκάψει ένα πανέμορφο πάρκο για να βρει λέει τα κτήρια της Ακαδημίας του Πλάτωνα! Επιβουλεύονται ακόμη τον λόφο του Στρέφη, το πάρκο Δρακοπούλου, τον λόφο του Φιλοπάππου, το πάρκο Τρίτση και τόσα άλλα ώστε ο δημόσιος χώρος στο τέλος να καταλήξει στα νύχια εταιριών και συμφερόντων.

Ο νέος δήμαρχος κλείνει τον Εθνικό Κήπο διότι λόγω της κλιματικής κρίσης φυσάει και κινδυνεύουμε...

Όλα μεταφράζονται σε εμπόρευμα, ακόμη και ο αέρας που ανασαίνουμε, αυτός ο αέρας που μολύνουν οι ίδιοι καίγοντας σκουπίδια στον Βόλο και αλλού. Το ονομάζουν Διαχείριση Απορριμμάτων και κυκλική οικονομία!

Διαμορφώνουν, σε συνεργασία με τα εκάστοτε συμφέροντα, το νομικό πλαίσιο που τους επιτρέπει κάθε είδους αυθαιρεσία και όταν σκοντάψουν κάπου, αλλάζουν ξανά τον νόμο ή εισάγουν παρανόμως τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια με άδεια έδρανα στην βουλή. Για να περάσουν τα σχέδιά τους χαρίζουν εκατοντάδες εκατομμύρια από διάφορα «πράσινα» προγράμματα σε «επενδυτές», συχνά κατόχους ΜΜΕ: είτε για να στήσουν την απαραίτητη προπαγάνδα, είτε για να εξαγοράσουν συνειδήσεις, είτε να ξεγελάσουν φτωχούς ανθρώπους με ευτελή έργα βιτρίνας. Καθρεφτάκια και χάντρες στους ιθαγενείς ως αντάλλαγμα για την υφαρπαγή και την καταστροφή της γη τους.

Από την Κρήτη ως την Ροδόπη, από τις Σκουριές ως τα Κύθηρα. Στα Γεράνια όρη, στην Οίτη, στην Πίνδο, στα Άγραφα, στο Πήλιο...

Στα πιο όμορφα δάση, σε νησιά, σε προστατευόμενες περιοχές, σε λίμνες και ποτάμια, σε εθνικά πάρκα και περιοχές Natura, εξε-

λίσσεται μια γενικευμένη επίθεση.

Όμως απέναντι σε αυτή την λαίλαπα των αδηφάγων «επενδυτών», στις μπουλντόζες και στις δυνάμεις καταστολής, υπάρχουν ομάδες ανθρώπων και κινήματα που προτάσσουν στήθη και κουράγιο ώστε να υπερασπιστούν τη γη και την ελευθερία. Σε όλη τη χώρα σε πόλεις και χωριά, υπάρχουν άνθρωποι αγωνιστές που η συνειδησή τους δεν τους επιτρέπει να κλείσουν τα μάτια σε αυτό που συμβαίνει. Τους οδηγεί **μια αδήριτη ανάγκη, μια ορμή που ξεσπά από τα σωθικά, να βλέπουν στη φύση τον ίδιο τον Άνθρωπο. Από τη δημιουργία του Σύμπαντος, όλα τα στοιχεία και τα όντα που το αποτελούν έχουν μια κοινή ρίζα, μια κοινή καταγωγή. Όπως όλοι οι άνθρωποι ανήκουμε στην ίδια οικογένεια, στο ίδιο είδος, έτσι και με τα ζώα, τα ψάρια, τα βουνά και τα αστέρια, ακόμα και με τους μακρινούς γαλαξίες, έχουμε κοινή καταγωγή, και το σώμα μας αποτελείται από παρόμοια ή και τα ίδια υλικά.**

Η φύση είναι εμείς και εμείς είμαστε η φύση σε μια αδιάσπαστη ενότητα. Η υπεράσπιση της φύσης είναι η υπεράσπιση της ίδιας της Ύπαρξης. Και αυτή είναι η δική μας Ιθάκη που μας έδωσε τ' ωραίο ταξίδι. «Χωρίς αυτήν δεν θα 'βγαίνες στον δρόμο.»

Στην ιστορική και πολιτική συγκυρία που διανύουμε, η απογοήτευση του κόσμου έχει αποδυναμώσει τον αγώνα για Γη και Ελευθερία. Γι' αυτό η επίθεση του Κεφαλαίου πάνω στη Φύση είναι τόσο σφοδρή. Κι εμείς λέμε, Δεν Πειράζει! Η αλλαγή είναι ο μόνος απαράβατος κανόνας της ύπαρξης στο Σύμπαν μας. Γι' αυτό κι εμείς, όλοι, τώρα ειδικά πρέπει να επιμείνουμε στον δρόμο αυτόν που έχουμε χαράξει, ακόμη κι αν νιώθουμε, ή είμαστε, πιο λίγοι απ' ότι θα θέλαμε. Μόνο εμείς μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Αυτή είναι η δική μας Ιθάκη.

Από τη μεριά μας επιθυμούμε η Φωνή του Δάσους να γίνει η φωνή των κινήματων αυτών αλλά και ένας κόμβος ενημέρωσης, συνάντησης, και συνένωσης σε αυτό τον όμορφο αγώνα.

Σε αυτούς που αγωνίζονται απευθυνόμαστε και λέμε: **Ευτυχώς που υπάρχουνε.**

